

5. bírálati sorszámú pályamű

Postai azonosító: BE 22090614 8HU

A pályamű a pavilon alapstruktúráját, formálását megtartotta, de az építészeti addíció elvét követve mintegy „felöltöztette“ azt. Az öltöztetés elemeinek kiválasztásánál azonban a narratív építészet módszerére támaszkodik („kőhárfától“, „kőfelhőn keresztül“ a „repkény puhaságáig“). Mindezek kiegészítéséül az épület körül különböző nagyságú vízfelületeket javasol.

Az addíció ellenére a magyar pavilon összképe egy megszokott, átlagos kiállítási épület képét mutatja.

A pályamű szigorúan kötött útvonalú, egyirányú kiállítási elrendezést javasol. Belépve a félhomályos előtérbe, a látogató egy lépcsőn (liften) keresztül jutna a kiállítás induló helyszínére, a galériára. Sem a sötét előtér, sem az innen vezető keskeny, zárt lépcső nem nevezhető vendéghívogatónak, ezen a kitáguló központi kiállítótér sem segít. A beszűkülő majd hirtelen kitáguló terek dinamikájának alkalmazásához a rendelkezésre álló épület alapstruktúrájának léptéke túl kicsi.

A pályamű – építészeti és installációs megoldásaival is – olyan kiállítási tematikát javasol, mely egyedül a „Gömböc” lineáris történetén alapul. (A műleírásban ugyan szó esik különböző rendezvények megtartásának lehetőségéről.) A pályaműben javasolt kiállítás-tematika, a bemutatás módja és a javasolt kiállítás-technikai eszközök a XXI. század interaktív világában igencsak statikusnak hatnak. Vitatható, hogy a kiállítás középpontjába a virtuális formában (hologram) bemutatott „Gömböc” kerül, mert a pályázati kiírásban javasolt kiállítási téma éppen azt a komplex folyamatot emeli ki, hogy egy kísérleti probléma miként jut el a tárgyi megvalósításig.

Ezt ugyan némileg ellensúlyozza a javasolt „Gömböc-simogató“, mely ötlet a pályamű igazi értéke.